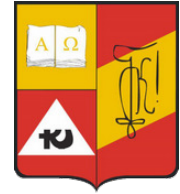

Leuven, 12 februari 2017

Beste kringleden,

We zijn ondertussen op de vooravond van het tweede semester aanbeland. Nu de examens achter de rug zijn en de colleges morgen worden hervat, hernemen wij ook onze kringwerking. De organisatie van een studentenkring is niet altijd even eenvoudig. Alles hangt af van het enthousiasme en engagement van haar leden. Het is dan ook normaal dat het kringleven zijn hoogtes en laagtes kent en zal blijven kennen. Ik mocht echter tot mijn grote vreugde vaststellen dat er gedurende het voorbije semester een aantal erg mooie activiteiten werden georganiseerd. We hebben getoond dat Katechetika leeft. Ik ben dan ook fier op u allen. Toch zal het u wellicht niet verbazen dat ik van deze gelegenheid gebruik wil maken om een aantal aandachtspunten voor het nieuwe semester in de verf te zetten. Te veel lof zou ons immers in de verleiding kunnen brengen om ter plaatse te blijven trappelen, zonder oog te hebben voor nieuwe kansen en mogelijkheden tot verbetering. Vandaag zijn de theologen voor het eerst sinds lange tijd weer gastheer voor hun collega's van andere praesidia. De eerste Plan Sjarel van dit semester is tevens de eerste Plan Sjarel ooit in The Seven Oaks. We hebben reeds een hele weg afgelegd wat betreft contacten met andere kringen. Dit was, zeker naar het einde van het vorige semester toe, al goed merkbaar op sommige activiteiten. Aglaja, Silke en ik voelen ons op de vergaderingen bij STURA en LOKO overigens zeer welkom. De oprecht interesse en solidariteit die wij van verschillende van onze grote broertjes mogen ervaren, doet ons deugd. Daarom hoop ik dat wij een open houding zullen blijven aannemen naar andere kringen toe om elkaar te steunen en te leren van elkaar waar het kan. Van theologen kan verwacht worden dat zij blijk geven van een fundamentele openheid naar de wereld. Wij leven niet op een eiland. We zouden het onszelf makkelijk kunnen maken door elkaar te sussen en in slaap te praten met de gedachte dat wij als kleine kring niets te vertellen hebben in het grote verhaal van de Leuvense studentenvertegenwoordiging. We zouden op onszelf kunnen terugplooiën en steeds minder en beperktere activiteiten organiseren, dit verantwoordend door de kleinschaligheid van onze opleiding. Hier geloof ik echter niet in. Integendeel. Ik geloof dat net in de kleinschaligheid en gemoedelijkheid de kracht van onze faculteit en onze faculteitskring schuilen. In verhouding ligt ons aantal kernleden erg hoog en

dat is niet toevallig zo. Elke dag zie ik hoe mensen in deze kring kansen krijgen om zich te ontplooien. Ik vorm overigens zelf geen uitzondering op deze regel. Dit zorgt voor een sterke verbondenheid binnen de kring en zorgt ervoor dat wij nog steeds een gevarieerd aanbod aan activiteiten en functies kunnen aanbieden. Dat is volgens mij ook niet meer dan terecht. Een student aan onze faculteit verdient even veel aandacht dan iemand aan gelijk welke andere faculteit. Een student aan onze faculteit verdient het overigens ook om even goed vertegenwoordigd te worden dan gelijk welke andere Leuvense student. Dit brengt mij bij een volgend punt. Men hoeft geen taalkundig genie te zijn om in het woord “studentenvertegenwoordiger” de etymologische bestanddelen “studenten” en “vertegenwoordiger” te ontwaren. Een studentenvertegenwoordiger staat net als de kring nooit op zichzelf. Dit zou een *contradictio in terminis* zijn. Als onderwijsverantwoordelijke dien je te allen tijde voeling te hebben met wat er leeft in je achterban. Het is dan ook van groot belang om zoveel mogelijk op formele en informele wijze te communiceren. De kring is hier een bevoorrechte plaats voor. De band tussen onderwijsvertegenwoordiging en kring is van een niet te onderschatten belang. Niet alleen bestaat er in Leuven een sterke traditie wat dit huwelijk betreft, ook weerspiegelt de functie onderwijs onze oprechte interesse en bezorgdheid ten opzichte van de faculteit. Kring en studentenvertegenwoordiging kunnen wat mij betreft dan ook nooit volledig los van elkaar worden gedacht. Een faculteitskring is meer dan een veredeld feestcomité. Ik vind het dan ook erg belangrijk dat elk praesidiumlid een minimale interesse voor onderwijsmaterie toont. De problemen die werden aangekaart tijdens de onderwijsvergadering vorig semester belangen ons allemaal aan. Ik denk hierbij vooral aan de verschillende opmerkingen die werden geformuleerd bij de nieuwe masterstructuur. We zouden tekort schieten tegenover toekomstige generaties studenten en de faculteit wanneer we hiervoor onze kop in het zand zouden steken. Zowel de decaan als de vice-decaan onderwijs gaven overigens te kennen onze bezorgdheid hieromtrent te delen. Het is onze opdracht om de vinger aan de pols te blijven houden en op de verschillende niveaus van de studentenvertegenwoordiging op een respectvolle manier in dialoog te gaan. Wanneer ik stel dat wij als kring alle studenten moeten vertegenwoordigen, bedoel ik ook werkelijk alle studenten, zonder uitzondering. Dat is onze opdracht. Dit brengt me bij een volgend aandachtspunt. Onze faculteit telt een groot aantal internationale studenten. Toch hebben wij met een erg groot deel van hen geen of nauwelijks contact. Dat is eigenlijk spijtig. Met respect voor hun autonomie op sommige vlakken, hoop ik daarom dat wij de internationale studenten als deel van onze kring kunnen blijven zien. Ik hoop dat wij dit semester meer toenadering kunnen tot hen vinden. Daarom is het belangrijk dat wij opnieuw een sterke

functie internationaal uitbouwen en openheid creëren voor betere banden tussen het praesidium en de internationale studenten van onze faculteit. Hiervoor worden op dit moment reeds de nodige voorbereidingen getroffen. Zo, dit waren alvast een aantal krachtlijnen die ik voor ogen had vlak voor het eerste praesidium van 2017. Ik kan alvast niet wachten om samen met u aan de slag te gaan en om dit semester het onderste uit de kan te halen. Dit alles gezegd zijnde, rest er mij alleen nog om u allemaal een vruchtbaar semester toe te wensen en af te sluiten met de woorden: “Ave Katechetika!”

Maris